

**Τῆ κγ' τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου. Ἡ Σύλληψις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου
Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.**

Ἦχος βαρῦς. Ἐωθινόν ε'.

Τυπικαὶ διατάξεις τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν

Ἐν τῷ μικρῷ ἐσπερινῷ

Μετὰ τὸν προοιμιακόν, εἰς τὸ· Κύριε ἐκέκραξα...ἰστώμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ γ' ἀναστάσιμα στιχηρὰ· Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ...Σταυρὸν ὑπέμεινας Σωτήρ...Ἀπόστολοι ἰδόντες τὴν ἔγερσιν τοῦ Δημιουργοῦ...δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα...Καὶ νῦν...τὸ δογματικὸν θεοτοκίον· Φρικτὸν καὶ ἄρρητον ὄντως...Τὸ Φῶς ἰλαρόν...τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὸν στίχον ψάλλομεν τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν· Ἀνέστης ἐκ τοῦ τάφου...εἶτα τὰ γ' προσόμοια τῆς Θεοτόκου· Ἀνατολὴ τοῦ Ἡλίου...Ράβδος ῥίζης Παρθένε...Πύλη Θεοῦ Παναγία...Δόξα, Καὶ νῦν...,τὸ ἐγκωμιαστικὸν θεοτοκίον· Ἐκ σοῦ Παναγία Θεοτόκε Παρθένε...Τὸ· Νῦν Ἀπολύεις...Τὸ τρισάγιον καὶ τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον· Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν θάνατον... Δόξα... τοῦ Προδρόμου· Ἡ πρῶην οὐ τίκτουςα...Καὶ νῦν...τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον...Ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ ἀποδείπνῳ

Ἐν τῷ μικρῷ ἀποδείπνῳ, ψάλλομεν τὸν κανόνα τῆς Θεοτόκου κατ' ἦχον καὶ ἡμέραν· Μῶμος ἐν σοὶ οὐκ ἐστι...(ἐκ τοῦ Θεοτοκαρίου τοῦ ἀγίου Νικοδήμου τοῦ ἀγιορείτου). Εἰς δὲ τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἦχου· Ὁ ἡμετέραν μορφήν ἀναλαβών...Ἐν τέλει, μετὰ τὸ· Τῆ Ὑπερμάχῳ...οἱ κδ' οἴκοι τῆς Θεοτόκου.

Ἐν τῷ μεγάλῳ ἐσπερινῷ

Μετὰ τὸν προοιμιακόν, στιχολογοῦμεν τὸ α' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, ἦτοι τὸ· Μακάριος ἀνὴρ...ὄλον. Εἰς δὲ τὸ· Κύριε ἐκέκραξα...ἰσ-

τῶμεν στίχους ι' καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ ἀναστάσιμα γ'. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ... Σταυρὸν ὑπέμεινας Σωτήρ... Ἀπόστολοι ἰδόντες τὴν ἔγερσιν τοῦ Δημιουργοῦ... ἀνατολικά στιχηρὰ γ'. Καὶν συνελήφθης Χριστέ... Δαυϊτικὴν προφητείαν ἐκπληρῶν... Κατῆλθες ἐν τῷ Ἄδη Χριστέ ὡς ἠβουλήθης... τοῦ Προδρόμου προσόμοια γ'. Τερατεύων ὁ θεῖος Ζαχαρίας... Ἐένος μοι φαίνῃ τῇ θεᾷ καὶ τῷ τρόπῳ... Τὶ ἀπιστεῖς μου τοῖς λόγοις Ζαχαρία... δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα... τὸ ἰδιόμελον τοῦ Προδρόμου· Ἐκ στειρευούσης σήμερον νηδύος... Καὶ νῦν... τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου· Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης... Εἴσοδος. Τὸ Φῶς ἰλαρόν... τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας· Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν... μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὴν λιτήν, τὸ στιχηρὸν τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ ἢ τοῦ ἁγίου τῆς μονῆς. Δόξα καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Εἰς τὸν στίχον, τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν· Ἀνέστης ἐκ τοῦ τάφου... εἶτα τὰ γ' στιχηρὰ, τὰ κατ' ἀλφάβητον· Τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν... Ὑπὸ τὸν Ἄδην κατελθὼν Χριστέ... Φοβερός ὤφθης Κύριε... Δόξα... τὸ ἰδιόμελον τοῦ Προδρόμου· Ἄγγελος ἐκ στειρωτικῶν ὠδίνων... Καὶ νῦν... τὸ θεοτοκίον· Ὁ ποιητῆς καὶ λυτρωτῆς μου Παναγνὲ... Τό· Νῦν ἀπολύεις... καὶ τὸ τρισάγιον. Ἀπολυτίκιον, τὸ ἀναστάσιμον· Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν θάνατον... Δόξα, τοῦ Προδρόμου· Ἡ πρώτη οὐ τίκτουσα... Καὶ νῦν... τὸ Θεοτόκε Παρθένε... Ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων καὶ ἡ ἀνάγνωσις εἰς τὰς ἐπιστολάς.

Μὴ τελουμένης ἀγρυπνίας, ἀπολυτίκια εἰς τὸν μέγαν ἐσπερινὸν (καταλιμπανομένου τοῦ μικροῦ) λέγομεν, ὡς ἐσημειώθησαν ἐν τῷ μικρῷ. Τῇ δὲ Κυριακῇ πρωΐ, ἐν τῷ **μεσονυκτικῷ**, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου· Ἄνοιξόν μου τὸ στόμα... Τὰ Ἄξιόν ἐστιν... Τρισάγιον, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Ὁ ἡμετέραν μορφὴν ἀναλαβὼν... καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ μεσονυκτικοῦ.

Ἐν τῷ ὄρθρῳ

Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος... τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον· Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν θάνατον... Δόξα... τοῦ Προδρόμου· Ἡ πρώτη οὐ τίκτουσα... Καὶ νῦν... τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον...

Εὐθύς ἡ στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου ὡς ἐξῆς: ὁ ἀναγνώστης· *Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν...* Καὶ ἀναγινώσκει τὸ Β' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ λέγει· *Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἐκ γ'. Ἡ ἐλπίς ἡμῶν Κύριε δόξα σοι. Ὁ ἱερεὺς· μικρὰ συναπτὴ καί· Ὅτι σὸν τὸ κράτος... Ὁ χορός· Ἀμήν, καὶ ψάλλονται τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα· Ἡ Ζωὴ ἐν τῷ τάφῳ ἀνέκειτο... Δόξα· Τῇ τριημέρῳ ταφῇ σου σκυλεύσας τὸν θάνατον... Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· Τὸν σταυρωθέντα ὑπὲρ ἡμῶν... Εἶτα ὁ ἀναγνώστης· *Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν.* Καὶ ἀναγινώσκει τὸ Γ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ λέγει· *Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἐκ γ'. Ἡ ἐλπίς ἡμῶν Κύριε δόξα σοι. Ὁ ἱερεὺς· μικρὰ συναπτὴ καί· Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος... Ὁ χορός· Ἀμήν, καὶ ψάλλονται τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα· Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος... Δόξα· Ἐπὶ τὸ μνήμα ἔδραμον γυναῖκες... Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· Χαῖρε Κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε... Εἶτα ὁ ἀναγνώστης· *Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν.* Καὶ ἀναγινώσκει τὸ ΙΖ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ ψάλλονται τὰ *Εὐλογητάρια*. Αἴτησις καὶ ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Ὁ ἡμετέραν μορφήν ἀναλαβὼν... Εὐθύς οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, τὸ προκείμενον αὐτοῦ καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ ε' Εὐαγγελίου. Εἶτα τὸ *Ἀνάστασιν Χριστοῦ... Ὁ ν' ψαλμός. Δόξα· Ταῖς τῶν Ἀποστόλων... Καὶ νῦν· Ταῖς τῆς Θεοτόκου... Εἰς τὸν στίχον τὸ Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς...***

Εἶτα οἱ κανόνες· ὁ ἀναστάσιμος, μετὰ τῶν εἰρμῶν, εἰς δ' τροπάρια, ὁ τῆς Θεοτόκου, ἄνευ εἰρμῶν, εἰς δ' τροπάρια, καὶ τοῦ Προδρόμου, ἄνευ εἰρμῶν, εἰς 5' τροπάρια. Λέγομεν δὲ καὶ τοὺς ιβ' στίχους τῆς στιχολογίας ἐν ἐκάστη ᾠδῇ, εἰς δὲ τὰ δύο τελευταῖα τὸ *Δόξα... καὶ τὸ· Καὶ νῦν... Καταβασίαι· Ἀνοίξω τὸ στόμα μου... Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, κοντάκιον τοῦ Προδρόμου· Εὐφραίνεται λαμπρῶς, Ζαχαρίας ὁ μέγας... καὶ ὁ οἶκος· Τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον ἀναπτύξωμεν... Εἶτα κάθισμα τοῦ Προδρόμου· *Θυμιώντι ἐν ναῶ... Δόξα· τὸ αὐτὸ... Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· Κατεπλάγη Ἰωσήφ... Ἀφ' ἑκτῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον· Οὐκέτι τὸ κράτος τοῦ θανάτου... καὶ ὁ**

οἶκος· Ἐτρεμε κάτωθεν τὰ καταχθόνια σήμερον...Συναξάριον. Ἡ τιμιώ-
τέρα στιχολογείται.

Τὸ Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν...ἐκ γ' καὶ τὸ Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν
ἡμῶν...εἶτα τὸ ἔξαποστειλάριον, τὸ ε' ἀναστάσιμον· Ἡ ζωὴ καὶ ὁδὸς
Χριστὸς...τοῦ Προδρόμου· Ἡ του Προδρόμου ἔνδοξος...καὶ τὸ θεοτοκίον·
Χαρμονικῶς τὸ Χαῖρε σοι...Εἰς τοῦ αἴνους, ἰστώμεν στίχους η' καὶ ψάλ-
λομεν ἀναστάσιμα στιχηρὰ δ'· Ἀνέστη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν... Ἀνάστασιν
Χριστοῦ θεασάμενοι...Χριστοῦ τὴν Ἀνάστασιν...Τὶ ἀνταποδώσωμεν τῷ
Κυρίῳ...τοῦ Προδρόμου προσόμοια γ'· Ἀγαλλιᾶται ἡ κτίσις...Ὡς θαυ-
μαστὴν μαρτυρίαν...Ὁ θεοσκεύαστος λύχνος...καὶ τὸ ἰδιόμελον τοῦ
Προδρόμου· Ἡ Ἐλισάβετ συνέλαβε τὸν Πρόδρομον τῆς χάριτος...Δόξα...
τὸ ε' Ἐωθινὸν ἰδιόμελον· Ὡ τῶν σοφῶν σου κριμάτων Χριστέ!... Καὶ νῦν·
Ὑπερευλογημένη...Δοξολογία μεγάλη...καὶ τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον
μόνον· Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος...Ἐκτενής, ἀπόλυσις· Ἡ α' ὥρα ἐν τῷ
νάρθηκι.

Ἐν ταῖς ὥραις

Λέγομεν δὲ ἐν ταῖς ὥραις ἀπολυτίκιον ἀναστάσιμον· Κατέλυσας τῷ
Σταυρῷ σου τὸν θάνατον...Δόξα, τοῦ Προδρόμου· Ἡ πρῶην οὐ τίκ-
τουσα...Καὶ νῦν· τὸ θεοτοκίον τῶν ὥρῶν. Εἰς τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ
τοῦ ἤχου· Ὁ ἡμετέραν μορφήν ἀναλαβῶν...

Εἰς τὴν Λειτουργίαν

Τὰ τυπικά. Οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' τροπάρια καὶ ἡ ζ' ὥδὴ τοῦ
κανόνος τοῦ Προδρόμου εἰς δ' τροπάρια. Εἰσοδικὸν τὸ· Δεῦτε προσκυνή-
σωμεν...ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...Ἀπολυτίκια μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀνα-
στάσιμον· Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν θάνατον...τοῦ Προδρόμου· Ἡ
πρῶην οὐ τίκτουσα...τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ ἢ τοῦ ἁγίου τῆς μονῆς...ἡ ὑπα-
κοὴ τοῦ ἤχου· Ὁ ἡμετέραν μορφήν ἀναλαβῶν...Δόξα, τὸ κοντάκιον τοῦ
Προδρόμου· Εὐφραίνεται λαμπρῶς, Ζαχαρίας ὁ μέγας...Καὶ νῦν· Προ-

στασία τῶν χριστιανῶν...Τρισάγιον. Προκείμενον καὶ ἀλληλουϊάριον τοῦ ἤχου. Απόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς καὶ τοῦ Προδρόμου ἦτοι: Απόστολος· **α'**. τῆς Κυριακῆς· *Συνεργοῦντες παρακαλοῦμεν μὴ εἰς κενὸν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ...*(Κορ. στ' 1-10), ὁ ζήτει τῆ δεκάτῃ ἕκτῃ Κυριακῇ τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου καὶ **β'**. τοῦ Προδρόμου· *Ἀβραὰμ δύο υἱοὺς ἔσχεν...*(Γαλ. δ' 22-27), ὁ ζήτει τῆ 23ῃ τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου. Εὐαγγέλιον· **α'**. *Ἐστῶς ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν λίμνην Γεννησαρέτ...*(Λουκ. ε' 1-11), ὁ ζήτει τῆ πρώτη Κυριακῇ τῶν κατὰ Λουκᾶν Εὐαγγελίων καὶ **β'**. τοῦ Προδρόμου· *Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡρώδου τοῦ βασιλέως τῆς Ἰουδαίας...*(Λουκ. α' 5-25), ὁ ζήτει τῆ 23ῃ τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου. *Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως...τὸ Ἄξιόν ἐστιν...Κοινωνικὸν· Αἰνεῖτε τὸν Κύριον...Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον...Εἶδομεν τὸ φῶς...Πληρωθήτω... Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου...ἐκ γ', Δόξα...Καὶ νῦν...οἱ δύο ψαλμοὶ· Εὐλογήσω τὸν Κύριον...Υψώσω σὲ ὁ Θεός μου...καὶ ἡ ἀπόλυσις.*